

РЕШЕНИЕ

№ 4922

гр., 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разглежда докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110112786 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

19.03.2024 г., гр.....

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на тридесет и първи януари две хиляди двадесет и четвърта година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разглежда докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №12786 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на по чл.422 от ГПК, вр.чл.79, ал.1, пр.І от ЗЗД, вр. чл. 203 от ЗВ и по чл.86 от ЗЗД.

Образувано е във връзка с постъпила в законен срок в съда искова молба от, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр....., бул. „.....“ №.....,, представлявано от- изп. директор, срещу В. Г. К., във връзка с указания по реда на чл.415, ал. 1, т. 2 от ГПК, с която се иска да се признае със сила на пресъдено нещо дължимостта на сумата от 2 462,73 лв., представляваща задължение за доставена, отведена и пречистена вода, за обект, в гр....., ж.к. „.....“, бл....., клиентски №....., за отчетен период от 24.01.2012г. до 03.02.2022г., за която сума е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. №40907/2022 г. по описа на СРС, 165 състав. Претендира се присъждане на разноски.

В законен срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника, чрез адв.Б. Е. от САК, с който оспорва иска по основание и размер, както и прави възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва през процесния период да е ползвал услугата по водоснабдяване на ищеца, респ. не е обитавал процесния имот, като, считано от 2000 г., ищецът има право на ползване върху имота. Сочи, че от м.01.2021г. се е установил да живее в процесния имот, като на 18.01.2021г. е подал заявление за промяна на титуляря на партидата. Твърди, че до този момент титуляр на партидата е бил Заявява, че ищецът е префактурирал всички стари задължения, за които е имало издадени назад в годините фактури на името на последния, като ги е начислил на името на ответника. Посочва, че отчетите са подписани от различно от ответника лице, както и че задълженията се водели на клиентски номер, различен от този на ответника. Не оспорва задълженията за периода след м.01.2021г. Моли за отхвърляне на иска. Претендира присъждане на разноски.

С доклада са дадени указания на ищеца да посочи основанията за фактуриране на задължение от м.01.2012г. на името на ответника, които не са изпълнени.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за неоснователен. Съображенията за това са следните:

Приложен към исковата молба е препис на заявление от 18.10.2021г. от ответника до ищеца за промяна на титуляр на партида за горния адрес, на основание вещно право на ползване, считано от 11.12.2001г.

Проведен е разпит на свидетеля- касиер на входа, който потвърждава, че от средата на пандемичната 2020г. насетне процесният имот се обитава от ответника, като преди това имотът се е обитавал от различни лица, които не са били регистрирани и са били непознати за етажната собственост.

По делото е изготвено и прието заключение по съдебно- счетоводна експертиза, изследвало издадените за процесния имот в ж.к. „.....“ от ищеца 16 бр. фактури, за периода от 21.01.2012г. до 08.02.2013г., съгласно което по партида с кл. №....., с титуляр, са начислени задължения от 4 014,47 лв., за периода от 17.03.2012г. до 11.01.2022г., които на 25.01.2022г. са коригирани, префактурирани са и са начислени задължения в размер общо на 3 139,31 лв., в периода от 25.02.2022г. до 08.02.2022г. по кл. №....., с титуляр В. Г. К., като поради плащане на 03.02.2022г. на сума от 653,10 лв., е записано задължение от 2 462,73 лв.

Съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е за установяване съществуването на задължение за заплащане на дължима цена по договорно правоотношение за доставка, отвеждане и пречистване на вода. За уважаването му следва да бъдат ангажирани доказателства за съществуването на договорно правоотношение между страните, доставка на питейна вода и съотв. отвеждането и пречистване на канални отпадъчни води и надлежното фактуриране на горните услуги. За уважаване на исковата претенция ищецът следва да докаже съществуването на договорно правоотношение между страните и качеството „потребител на услугите на ВиК“ по смисъла на чл.3 от Наредба №4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителни и канализационни системи. В случая не може да се

приеме, че е установено такова при условията на пълно и главно доказване. Традиционно партията посочва задълженото лице за съотв. водоснабден имот. Приема се, че вещният ползвател дължи заплащане на режимните разноси за имота, върху който има учредено ограничено вещно право на ползване. В случай, че трето лице на договорно основание ползва водоснабден имот е допустимо партията да бъде открита на негово име и да бъде задължено лице за доставената питейна вода и отведените мръсни води. По делото се представя заявление за откриване на партията на името на ответника от 18.01.2021г. Документ, от който да се установи обема на притежаваните вещни права върху имота не се представя. Установява се от заключението по ССЧ.Е, че след подаване на заявлението от ответника е извършено префактуриране на задължения за имота от предходен период. При нужда от замяна на страна по търговската сделка операторът на обществена услуга следва да анулира издадената фактура и да я замени с нова, в която е променена страната – получател на фактурата, което е допустима практика по чл.116 от ЗДДС, приета в доктрината. В периодичния печат, /сп.Счетоводство, бр.2/21г. XXV/, е изказано становището, „че счетоводният подход „префактуриране“ е установена законосъобразна практика за счетоводно отразяване на специфичните особености, породени от приложимото законодателство във връзка с уреждане на плащанията по ползвани обществени услуги при наличие на наемни взаимоотношения. Използването на „префактуриране“ за преодоляване на давностния срок при периодични плащания от страна на обществен оператор спрямо крайни потребители, които не са титуляри по сметка, покрива критериите за нелоялна търговска практика, целяща плащане, което потребителите не биха извършили без нейното прилагане. От счетоводна гледна точка коректната процедура за счетоводно отразяване прехвърлянето на търговски задължения от един клиент на друг, когато са формирани във връзка с един и същ имот и период, е анулиране на първоначално издадената фактура, издаване на нова със същите параметри по сделката, освен данните за получател по сделката, които се променят с актуалните“. Между кориците на делото, /стр.27 и сл./ се намират дебитно известие №.....г., за сума от 653,10 лв., без посочен отчетен период и данни за фактура, по която е извършено плащане, както и фактура №....г., за сума от 2 710,76 лв., фактура №....г., за сума от 2 710,76 лв., фактура №.....г., за сума от 2 462,73 лв. и фактура №....г., за сума от 23,48 лв., за периода: 01.05.2022г.- 09.05.2022г. Доказателства за анулиране на задълженията спрямо предходния титуляр на партията за имота не са налице. Не се установява дали са търсени по съдебен ред задълженията по префактурираните задължения от предходния титуляр. Видно от приложените към ОИМ писмени доказателства, придружени с превод на бълг. език и от събраните гласни доказателствени средства се установява, че до средата на 2020г. ответникът не е пребивавал на адреса. Видно от доказателствената съвкупност е, че ответникът е заплатил задължения по горното дебитно известие, без данни за фактурата, въз основа на което е издадено и отчетния период на доставката на ВиК услуги. С оглед на това следва исковата претенция да се отхвърли изцяло, като направеното в срок възражение за изтекла в полза на ответната страна погасителна давност не следва да се разглежда, предвид изхода на спора.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди сумата от 600 лв., представляваща разноси за заплатено адв. възнаграждение за исковото производство, съобразно представен договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., ж.к., ул. „ №....., представляван от- изп. директор, срещу В. Г. К., ЕГН:*****, установителни иски за признаване съществуване на задължения за сумата от 2 462,73 /две хиляди четиристотин шестдесет и два лева и седемдесет и три стотинки/ лв., представляваща задължение за доставена, отведена и пречистена вода, за обект в гр....., ж.к. „.....“, бл....., клиентски №....., за отчетен период: 24.01.2012г.-03.02.2022г., за която сума е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №40907/2022г. по описа на СРС, 165 състав, като неоснователни.

ОСЪЖДА ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., ж.к., ул. „ №....., представляван от- изп. директор, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на В. Г. К., ЕГН:*****, сума в размер на 600 /шестстотин/ лв., представляваща сторени съдебно- деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____